Levandulová - Hana Hegerová

Za mostem v úzké ulici
Je krámek z dálky vonící
Meduňkou, rdesnem, skořicí
Ale hlavně – ach jo …

Léta snad z úcty k tradici
Kupuji celou krabici
A přes ni i papír balící
Cítím, že řekneš:

Ach jo – ty jsi má, levandulová
Úplně celá, celičká, levandulová
Nádherně levandulová
Hmmm … Levandulová

Ne vždycky vařím dobroty
A občas mívám teploty
A nekapu ti do noty
A často vzdychám – ach jo

Sotva však cinkneš za vraty
Otevřu, koukám, no a ty
Upadáš vesměs v záchvaty
A vždycky voláš:

Ach jo – ty jsi má, levandulová
Nádherná, celá levandulová
Famózně levandulová
Hmmm … Levandulová

Už dobře pětadvacet let
Si honem běžíš přivonět
A dřív, než začneš vyprávět
Cos viděl, šeptáš – ach jo

Mívám chuť žárlit na ten květ
To ovšem znáš už na zpaměť
Ať uschlé lístky vezme čert
říkáš i bez nich – ach jo

Budeš má, levandulová
Navždycky celá, celičká levandulová
Famózně, nádherně levandulová
Hmmm … Levandulová